

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

II U 324/2020-54

UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V MARIBORU
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
sodišče v _____
dne 10. 3. 2023
Podpis pristojne sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je po višji sodnici Violeti Tručl kot sodnici posameznici,

v upravnem sporu tožeče stranke: **SPLOŠNA BOLNIŠNICA SLOVENJ GRADEC**, Gosposvetska cesta 1, Slovenj Gradec, ki jo zastopa Odvetniška družba Kac & odvetniki o.p. d.o.o., odvetniki v Mariboru, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob udeležbi strank z interesom:

ki jo zastopa Odvetniška pisarna Zakonjšek d.o.o., odvetniki v Ljubljani, in

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, št. 090-143/2020/7 z dne 4. 9. 2020,

izven naroka,

dne 10. marca 2023

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.
- III. Tožeča stranka je dolžna stranki z interesom povrniti stroške postopka v višini 931,47 EUR v roku 15 dni od prejema te sodbe, po preteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi od zapadlosti do plačila.
- IV. V presežku se zahtevek stranke z interesom za povrnitev stroškov postopka zavrne.

OBRAZLOŽITEV:

1. Splošna bolnišnica Slovenj Gradec je z odločbo (brez številke) z dne 8. 5. 2020 zavrnila zahtevo za dostop do informacije javnega značaja z dne 6. 4. 2020, s katero je prosilka zahtevala posredovanje mnenja Etične komisije Splošne bolnišnice Slovenj Gradec (v nadaljevanju: Etične komisije) , na družbenem omrežju Twitter.
2. Iz obrazložitve prvostopenjske odločbe izhaja, da je Splošna bolnišnica Slovenj Gradec zahtevo obravnavala po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ) in ugotovila, da se nanaša na točno določeno osebo, zato anonimizacija ni mogoča. Nadalje je ugotovila, da predstavlja dokument kot celota etično presojo izjav direktorja na družbenem omrežju in vsebuje izrazito osebne izpovedi članov Etične komisije oziroma stališča glede izjav direktorja. Javno razkritje okoliščin in stališč članov Etične komisije pa bi pomenilo poseg v njihovo integriteto, kakor tudi v integriteto bolnišnice, kar pomeni, da je podana izjema po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. V skladu z drugim odstavkom 6. člena ZDIJZ je nato tožeča stranka opravila test prevladujočega interesa javnosti in je zaključila, da interes javnosti za razkritje zahtevanih informacij ni močnejši od interesa, da se te informacije zavarujejo zaradi varstva osebnih podatkov.
3. Prosilka se je zoper navedeno odločitev pritožila. Informacijski pooblaščenec je kot organ druge stopnje pritožbi ugodil in je z izpodbijano odločbo odločil, da mora Splošna bolnišnica Slovenj Gradec prosilki v roku 31 dni od prejema te odločbe v elektronski obliki posredovati kopijo mnenja Etične komisije o izjavah na družbenem omrežju Twitter z dne 2. 4. 2020.

4. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da po ugotovitvah drugostopenjskega organa zahtevani dokument vsebuje osebne podatke, in sicer podatke o javnem uslužbencu, na katerega se mnenje nanaša, ime in priimek predsednika Etične komisije ter ime in priimek strokovne direktorice, ki ji je bilo mnenje posredovano.
5. V nasprotju z zatrjevanjem tožeče stranke v prvostopenjski odločbi je Informacijski pooblaščenec ugotovil, da iz zahtevanega mnenja niso razvidni osebni podatki članov Etične komisije, niti njihova osebna stališča in odnos do obravnavane tematike. V konkretnem primeru namreč ne gre za presojo dobesednega zapisa seje (magnetograma), niti za tonski zapis seje, kot je bil presojan v primeru, ki ga je Informacijski pooblaščenec obravnaval pod opr. št. 090-155/2013/10 v povezavi s sodbo Upravnega sodišča RS II U 469/2013-10 z dne 14. 5. 2014 ali v primeru pod opr. št. 090-153/2015 z dne 31. 7. 2015 in v katerih je zavzel stališče, da gre za varovane osebne podatke. Iz tonskega zapisa so namreč razvidne osebne govorne značilnosti udeleženih posameznikov, pa tudi sam glas, ki predstavlja biometrični podatek. V konkretnem primeru ne gre za takšno dejansko stanje, niti ne gre za presojo zapisnika, iz katerega so razvidne izjave posameznih sodelujočih. V tem postopku je predmet presoje skupno mnenje Etične komisije, iz katerega izhaja le končno stališče, ki ga je ta zavzela do obravnavanega vprašanja, sama razprava, osebni pogledi in izjave prisotnih pa iz zahtevanega dokumenta ne izhajajo.
6. Informacijski pooblaščenec je v izpodbijani odločbi sledil pritožbenim navedbam prosilke, da je direktor Splošne bolnišnice Slovenj Gradec v skladu s 1. členom Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-1) javni uslužbenec, zaradi česar so njegovi osebni podatki, ki se nanašajo na delovno razmerje oziroma na opravljanje javne funkcije, manj varovani kot podatki zaposlenih v zasebnem sektorju. Mnenje Etične komisije, v pristojnosti katere je etična presoja posameznega primera glede opisanega ravnanja, tako predstavlja podatek, ki spada v sfero, povezano z delovnim razmerjem javnega uslužbenca, in ne v njegovo zasebno sfero. Tudi osebni podatki strokovne direktorice in predsednika Etične komisije na podlagi 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ so povezani z delovnim razmerjem javnih uslužbencev in zato niso varovani podatki.
7. Informacijski pooblaščenec je tako ugotovil, da so osebni podatki strokovne direktorice, predsednika Etične komisije in javnega uslužbenca, na katerega se mnenje nanaša, v zahtevanem mnenju navedeni v zvezi z opravljanjem njihovega delovnega razmerja, posledično pa na podlagi 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ niso varovani. Ker gre za prosto dostopno informacijo javnega značaja že iz razloga, ker zatrjevana izjema varovanih osebnih podatkov po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ni podana, se Informacijski pooblaščenec v presojo vprašanja prevladujočega javnega interesa po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ ni podrobneje spuščal.

-
8. Tožeča stranka vloga tožbo zaradi zmotne uporabe materialnega prava. Sklicuje se na razloge za zavrnitev zahteve prosilke, navedene v prvostopenjski odločbi, in poudarja, da dejstvo, da je šlo za odločanje v kolegiju, nikakor ne pomeni, da pri izraženih zapisih članov komisije ne gre za njihova osebna prepričanja. Predmet dostopa do informacij javnega značaja tudi niso dokumenti v primerljivih postopkih, kot npr. pritožbe bolnikov, zaposlenih, pisanja iz disciplinskih postopkov in osebne mape zaposlenega ipd., saj takšna pisanja vsebujejo podatke iz najbolj osebne sfere zaposlenega.
 9. Tožeča stranka izpostavlja, da postopek pred etično komisijo ni javen in se mnenja ne izrekajo javno, zaradi česar se posamezniki, ki so vključeni v delovanje komisije, zanašajo na to, da mnenja ne bodo posredovana javnosti. Tovrstna mnenja so namreč namenjena temu, da se določeno ravnanje opredeli kot etično pravilno ali da se posameznika opozori na neetičnost ravnanja ter se ga ustrezno usmeri. Po mnenju tožeče stranke tudi ni mogoče slediti zaključku, da bi mnenje Etične komisije in seznanitev javnosti s tem kakorkoli doprineslo k javni razpravi na katerem od področij, pri katerih se skladno z oblikovanimi stališči šteje, da je podan javni interes (poraba javnih sredstev, javna varnost, javno zdravje itd.). Dodatno pa je bilo posredovanje zahtevanih informacij javnega značaja treba zavrniti tudi na podlagi izjeme po 7. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj je na katerega bi razkritje informacij lahko vplivalo.
 10. Tožeča stranka predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo spremeni tako, da se pritožba prosilke z dne 25. 5. 2020, vložena zoper prvostopenjsko odločbo z dne 8. 5. 2020, zavrne ter da se izpodbijana odločba v delu, s katerim ji je bilo naloženo posredovanje mnenja Etične komisije, odpravi. Predlaga tudi povrnitev stroškov postopka.
 11. V odgovoru na tožbo tožena stranka v celoti vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi in prereka vse navedbe tožeče stranke ter sodišču predlaga, da tožbo zavrne. Poudarja, da je predmet presoje skupno mnenje Etične komisije, ki vsebuje zgolj končno stališče, in da gre za javne uslužbenke v zvezi z njihovim delom.
 12. Tožba je bila vročena v odgovor tudi [redacted] ir [redacted], ki nastopata v tem upravnem sporu kot prizadeti stranki s položajem stranke v smislu tretje alineje 16. člena v zvezi s prvim odstavkom 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju: ZUS-1).
 13. Stranka z interesom [redacted] v odgovoru na tožbo izpostavlja, da je [redacted] in da gre za javnega uslužbenca, zato so njegovi podatki, ki se nanašajo na delovno razmerje, manj varovani. Prevladujoč javni interes se kaže v nadzoru nad učinkovitostjo in pravilnostjo delovanja Etične komisije ter v zaježitvi neprimerne komunikacije

■

javnih uslužbencev in vodilnih javnih funkcionarjev na vodstvenih mestih preko družbenih omrežij. Sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne ter naloži toženi stranki povrnitev stroškov postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

14. Tožeča stranka v prvi pripravljalni vlogi prereka navedbe tožene stranke in stranke z interesom ter poudarja, da gre za osebna prepričanja članov komisije, pri čemer nekateri člani sploh niso zaposleni pri tožeči stranki. Prav tako člani Etične komisije za svoje delo niso plačani in se torej za delo komisije ne porabljajo javna sredstva. Članstvo v komisiji in odločanje na sejah etične komisije tudi ni obveznost iz delovnega razmerja, komisija pa se sestaja dogovorno zunaj rednega delovnega časa članov. O navedenih okoliščinah bo lahko izpovedal

Razkritje mnenja etične komisije in s tem stališč članov komisije pa bi vplivalo tudi na nadaljnje delo komisije. Predvideva, da bodo v primeru medijske objave mnenja kandidati pričeli zavračati sodelovanje v komisiji, člani, ki bi še želeli sodelovati, utegnejo biti pri izražanju mnenja bolj zadržani, razprava oziroma polemika pa manj iskrena. Takšno stanje je v nasprotju s cilji, doseganju katerih je namenjeno delovanje etične komisije. Dodatno predlaga, da sodišče opravi poizvedbe o tem, kdaj predvidoma bo

sprejela odločitev, saj bi lahko objava mnenja, ki ga je sprejela Etična komisija (11 uglednih zdravnikov¹), vplivala na odločitev

15. Stranka z interesom v prvi pripravljalni vlogi poudarja, da se vsakršna stališča članov komisije o obravnavani temi pojavljajo v zvezi z izvajanjem javnopravnih nalog in pooblastil, ne pa v zasebnem svojstvu teh posameznikov. Iz poročila, objavljenega na spletni strani tožeče stranke, je razvidna poimenska sestava Etične komisije, iz česar izhaja, da se osebni podatki članov komisije ne smatrajo kot varovani osebni podatek. Prereka tudi navedbe tožeče stranke glede zatrjevanih motenj pri sestavi oziroma delovanju komisije, saj je osnovni smisel pravice dostopa do informacij javnega značaja v zagotovitvi preglednosti in odprtosti delovanja javnega sektorja, s tem pa tudi zmanjšanje možnosti neodgovornega sprejemanja političnih in strokovnih odločitev. Etična komisija ne služi le zavodu, znotraj katerega deluje, temveč tudi javnosti, pacientom in preko svojega dela vpliva na samo stroko. Tega namena pa ne bi bilo mogoče doseči, če bi bile vse odločitve komisije zgolj interne. Izpostavlja pa še, da objava končnega mnenja Etične komisije v nobenem primeru ne more vplivati na postopek ..., saj gre za dva medsebojno neodvisna postopka, zaradi česar tudi ne gre za izjemo po 7. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. O tem, da objava mnenja Etične komisije ne more vplivati na postopek ..., pa priča tudi dejstvo, da je

1 Iz strokovnega poročila Etične komisije za leto 2020 (priloga C3), ki ga je predložila stranka z interesom ..., je sicer razvidno, da je Etična komisija v navedenem letu delovala v sestavi 6 zdravnikov (dr. med.), dveh dipl. m. s. in po enega dipl. pravnika, univ. dipl. psih. in mag. zdr. nege.

že sama objavila mnenje

v katerem se opredeljuje do predmetnega

16. Stranka z interesom v odgovoru na tožbo navaja, da Etična komisija predstavlja izključno interno delovno telo in da presoja izjav, podanih na družbenem omrežju Twitter, ne spada v delovno področje Etične komisije. Meni, da je Etična komisija v obravnavani zadevi presegla svoja pooblastila, zato njeno mnenje ne more biti predmet obravnave oziroma na njegovi podlagi ne morejo potekati postopki. Sodišču predlaga, da izpodbijani upravni akt zaradi prekoračitve pooblastil Etične komisije in posledično pomanjkanja pravne podlage odpravi.
17. Stranka z interesom v drugi pripravljalni vlogi prereka navedbo in navaja, da že iz samega Pravilnika o sestavi, nalogah, pristojnostih in načinu dela Etične komisije Splošne bolnišnice Slovenj Gradec z dne 25. 2. 2013 (v nadaljevanju: Pravilnik) jasno izhaja, da med naloge Etične komisije spada proučevanje in dajanje mnenj ter predlogov o medicinsko etičnih in deontoloških vprašanjih izvajanja zdravstvene dejavnosti v bolnišnici, ki zadeva vse porabnike medicinskih storitev in vse zaposlene v medicinski dejavnosti. Etična komisija pa je predmetno mnenje izdala v okviru izdajanja nalog, skladno z internimi akti bolnišnice. Tudi sicer pa vprašanje, ali je Etična komisija v konkretnem primeru ravnala v skladu s Pravilnikom, ni predmet presoje v postopku po ZDIJZ.
18. S sklepom II U 324/2020 z dne 4. 11. 2020, pravnomočnim dne 4. 12. 2020, je sodišče zavrnilo zahtevo tožeče stranke za izdajo začasnih odredb.
19. Sodišče je s sklepom II U 324/2020 z dne 12. 4. 2022 sklenilo, da bo v predmetni zadevi glede na opredeljen obseg in vsebino dejanskih ter pravnih vprašanj na podlagi tretje alineje drugega odstavka 13. člena ZUS-1 odločalo po sodnici posameznici.
20. Tožba ni utemeljena.
21. ZDIJZ ureja postopek, ki vsakomur omogoča dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb (1. člen ZDIJZ). Namen tega zakona je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja (prvi odstavek 2. člena ZDIJZ). Za uresničitev namena tega zakona si morajo organi prizadevati, da dosežejo čim večjo obveščenost javnosti o svojem delovanju (drugi odstavek 2. člena ZDIJZ).

-
22. V prvem odstavku 4. člena ZDIJZ je določeno, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Informacije javnega značaja so prosto dostopne pravnim in fizičnim osebam (prosilcem).
23. V predmetni zadevi so informacije, ki jih je zahtevala prosilka, informacije javnega značaja, saj izvirajo iz delovnega področja organa in organ z njimi razpolaga v obliki dokumenta, torej v materializirani obliki. Že iz samega mnenja Etične komisije z dne 2. 4. 2020 namreč izhaja, da ga je komisija sprejela na podlagi 2. člena Pravilnika, ki določa, da v delovno področje etične komisije med drugim spada proučevanje in dajanje mnenj ter predlogov o medicinsko etičnih in deontoloških vprašanjih izvajanja zdravstvene dejavnosti v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec, ki zadevajo porabnike medicinskih storitev in vse zaposlene v medicinski dejavnosti. Sodišče na tem mestu tudi pojasnjuje, da presoja pravilnosti izdaje mnenja Etične komisije ni predmet tega upravnega spora, zaradi česar tozadevne navedbe stranke z interesom v tem postopku ne morejo biti upoštevne.
24. Izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja določa 6. člen ZDIJZ, in sicer se tožeča stranka sklicuje na izjemo po 3. točki prvega odstavka tega člena, na podlagi katere organ zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
25. Po določbi prve točke 4. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov je osebni podatek katerakoli informacija v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom, pri čemer je določljiv posameznik tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno določiti, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji, spletni identifikator, ali z navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko, duševno, gospodarsko, kulturno ali družbeno identiteto tega posameznika.
26. Med strankami ni sporno, da se mnenje Etične komisije z dne 2. 4. 2020 nanaša na [redacted] ki je kot zdravnik javni uslužbenec, v obravnavanem času pa je opravljal [redacted]. Prav tako ni sporno, da so osebni podatki strokovne direktorice [redacted] bolnišnice Slovenj Gradec, kateri je bilo mnenje posredovano v vednost in se po vsebini nanjo niti ne nanaša, ter predsednika Etične komisije v zahtevanem mnenju navedeni v zvezi z opravljanjem njunega delovnega razmerja oziroma javne funkcije. V tem delu obravnavanega mnenja je tako podana izjema po 1. alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se ne glede na določbe prvega odstavka tega člena dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o

porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance, ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače.

27. Predmet presoje v obravnavani zadevi je vprašanje, ali mnenje Etične komisije z dne 2. 4. 2020 vsebuje osebna stališča članov Etične komisije, kar bi pomenilo, da gre za varovane osebne podatke po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.
28. Sodišče soglaša z razlogi, ki jih je v izpodbijani odločbi navedla tožena stranka, zato se skladno z drugim odstavkom 71. člena ZUS-1 sklicuje na utemeljitev v odločbi drugostopenjskega organa. Po pregledu mnenja Etične komisije z dne 2. 4. 2020 sodišče, enako kot tožena stranka, ugotavlja, da iz mnenja niso razvidna nikakršna osebna stališča članov komisije, niti izjave posameznikov ali kakršnikoli drugi varovani podatki, ki bi se nanašali na člane komisije (kot posameznike, temveč gre za skupno končno mnenje, ki ga je sprejela Etična komisija, ki deluje v okviru Splošne bolnišnice Slovenj Gradec. Navedena komisija je bila ustanovljena na podlagi 22. člena Statuta Javnega zdravstvenega zavoda Splošne bolnišnice Slovenj Gradec, njihovo delovanje pa ureja Pravilnik, ki ga je dne 25. 2. 2013 na podlagi predhodnega mnenja Etične komisije z dne 12. 12. 2012 sprejel direktor zavoda. Gre torej za skupno končno stališče komisije kot organa, organiziranega v okviru javnega zavoda, in ne za osebna stališča članov komisije kot posameznikov.
29. Po presoji sodišča so mnenja Etične komisije že po naravi stvari neločljivo povezana z delovanjem javnega zavoda, tako z vidika zaposlenih delavcev kot tudi z vidika pacientov. Člani komisije pa s samim sodelovanjem v Etični komisiji sprejmejo odgovornost za sprejem končne odločitve o etičnih in deontoloških vprašanjih, kar je tudi namen tovrstne komisije. Sodišče zato ne sprejema navedb tožeče stranke, da bi lahko javna objava končnega skupnega mnenja bistveno vplivala na delovanje komisije. Kot je v izpodbijani odločbi že pojasnila tožena stranka, sama razprava, osebni pogledi in izjave prisotnih sicer predstavljajo varovane osebne podatke², vendar pa, kot pojasnjeno, iz mnenja Etične komisije z dne 2. 4. 2020 tovrstni podatki niso razvidni.
30. Po oceni sodišča za odločitev v predmetni zadevi tako ni odločilno, ali so vsi člani zaposleni pri tožeči stranki in ali mnenja sprejemajo v delovnem času oziroma ali so za sodelovanje v komisiji plačani, saj iz mnenja Etične komisije z dne 2. 4. 2020 niso razvidna osebna stališča članov komisije. Ker torej ne gre za varovane osebne podatke po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, v obravnavanem primeru ni treba ugotavljati, ali gre za izjemo po tretjem odstavku 6. člena ZDIJZ.

² Tako tudi sodba Upravnega sodišča RS II U 469/2013-10 z dne 14. 5. 2014.

-
31. Tožeča stranka se je v tožbi (prvič) sklicevala na izjemo po 7. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, in sicer je zatrjevala, da je pred Slovenije sprožen še postopek zoper da bi razkritje informacij, ki jih je sprejela etična komisija tožeče stranke, oziroma njena objava v medijih, lahko vplivalo na postopek, ki se vodi.
 32. V zvezi s tem sodišče ugotavlja, da tožeča stranka niti ne zatrjuje, da bi se zahteva za posredovanje informacij javnega značaja nanašala na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, temveč je navajala zgolj, da bi javna objava mnenja Etične komisije lahko vplivala na postopek pred Sodišče tako zaključuje, da v obravnavanem primeru ne gre za izjemo po 7. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki bi utemeljevala zavrnitev dostopa do informacij javnega značaja.
 33. Sodišče je v zadevi odločilo brez glavne obravnave, saj so se vse stranke, in sicer tožeča stranka (dopis z dne 21. 4. 2022), tožena stranka (dopis z dne 14. 4. 2022), stranka z interesom dopis z dne 20. 4. 2022) in stranka z interesom (vloga z dne 21. 4. 2022) tej pravici izrecno odpovedale. Sodišče je zato skladno s prvim odstavkom 279.a člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju: ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1 v predmetni zadevi odločilo na podlagi pisnih vlog strank in pisnih dokazov.
 34. Sodišče še pojasnjuje, da se lahko v skladu z 52. členom ZUS-1 nova dejstva in novi dokazi upoštevajo kot tožbeni razlogi le, če so obstajali v času odločanja na prvi stopnji postopka izdaje upravnega akta in če jih stranka upravičeno ni mogla predložiti oziroma navesti v postopku izdaje upravnega akta. Glede na to, da je bil prvostopenjski akt v obravnavani zadevi izdan dne 8. 5. 2020 in torej sporočilo Odbora za pravno-etična vprašanja Zdravniške zbornice z dne 12. 5. 2020 (priloga C2) v času odločanja na prvi stopnji še ni obstajalo, ga sodišče ni upoštevalo kot dokaz v tem postopku.³
 35. Upoštevajoč vse navedeno sodišče zaključuje, da so bile pri izdaji izpodbijane odločbe spoštovane relevantne določbe ZDIJZ, prav tako pa je dejanska in materialnopravna podlaga odločitve ustrezno obrazložena. Na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 je zato sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo.
 36. Odločitev o stroških temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, če sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, kar pomeni, da tožeča stranka nosi svoje stroške postopka, medtem ko tožena stranka stroškov ni priglasila.

³ V zvezi z navedeno listino, ki jo je predložila stranka z interesom ko sodišče zgolj pripominja, da tudi javna objava stališča Odbora za pravno-etična vprašanja Zdravniške zbornice Slovenije na njihovi spletni strani kaže na to, da pri končnih stališčih oziroma mnenjih Etične komisije ne gre za varovane osebne podatke.

-
37. Zakonodajalec v 25. členu ZUS-1 in niti s kakšno drugo določbo ni izrecno uredil povračila stroškov stranki z interesom v primeru njenega uspeha v upravnem sporu, zato je za povračilo stroškov stranki z interesom treba na podlagi prvega odstavka 22. člena ZUS-1 uporabiti določbe ZPP, ki urejajo povračilo stroškov stranskemu intervenientu.⁴
38. Tožeča stranka je dolžna stranki z interesom ..., ki je v predmetni zadevi nastopala na strani tožene stranke, na podlagi pravila o uspehu (154. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1) povrniti stroške postopka, priglašene v posameznih vlogah.
39. Sodišče je stranki z interesom ... priznalo stroške ob upoštevanju Odvetniške tarife (v nadaljevanju OT), ki je veljala v času, ko je bilo delo opravljeno, in vrednosti točke odvetniške storitve 0,60 EUR, ki velja v času odločanja sodišča (prvi odstavek 13. člena OT v zvezi z drugim odstavkom 12. člena OT). Sodišče je tako priznalo za odgovor na tožbo priglašanih 500 točk (2. alineja 1. točke tar. št. 30 OT), za prvo pripravljalno vlogo 500 točk (1. alineja 2. točke tar. št. 30 OT v zvezi z 2. alinejo 1. točke tar. št. 30 OT) in za drugo pripravljalno vlogo 250 točk (2. alineja 2. točke tar. št. 30 v zvezi z 2. alinejo 1. točke tar. št. 30 OT). Pri priznanju stroškov je sodišče upoštevalo, da se je stranka z interesom v vseh navedenih vlogah vsebinsko opredelila do navedb tožeče stranke in jih je zato štelo kot koristne za postopek. Od skupno 1250 točk oziroma 750,00 EUR je sodišče obračunalo materialne stroške v višini 2 odstotkov od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk (20 točk; tretji odstavek 11. člena OT) in 1 odstotek od presežka nad 1.000 točk (2,5 točke; tretji odstavek 11. člena OT), kar znaša 22,5 točk oziroma 13,50 EUR. K znesku 763,50 EUR je bilo treba prišteti še 22% DDV, saj je Odvetniška pisarna Zakonjšek d.o.o. zavezanka za plačilo DDV. Skupni priznani znesek tako znaša 931,47 EUR, kar je tožeča stranka dolžna povrniti stranki z interesom v roku 15 dni od prejema sodbe.
40. Sodišče stranki z interesom ni priznalo trikratno priglašanih stroškov (v vsaki vlogi) - 50 točk za poročilo stranki po 2. točki tar. št. 39 OT, saj je po presoji sodišča navedena postavka že zajeta v postavki priznane nagrade za postopek oziroma za posamezne vloge. Ker sodišče v skladu s 155. členom ZPP prizna samo tiste stroške, ki so bili potrebni za postopek, je zato predlog stranke z interesom za povrnitev stroškov postopka v tem delu zahtevka zavrnilo.
41. Obresti od zneska priznanih stroškov je sodišče stranki z interesom prisodilo od dneva zamude, tožeča stranka pa bo prišla v zamudo, če stroškov ne bo poravnala v paricijskem roku (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika – OZ v zvezi s 378. členom OZ – enako tudi načelno pravno mnenje Vrhovnega sodišča Republike Slovenije z dne 13. 12. 2006).

⁴ Prim. sklep Vrhovnega sodišča RS I Up 276/2013 z dne 21. 11. 2013.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 10. marec 2023

Višja sodnica
Violeta Tručl, l.r.

Ta prepis je scglasen z izvornikom
Podpis protokolske sodne osebe: